Nakden Kayıtlı Bonoda İspat Yükü

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Hukuk Genel Kurulu	22.10.2025	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2024/345	2025/665	İİK 72, TTK 776, TTK 687, HMK 190, TMK 6

ÖZET

"Nakden" kayıtlı bononun teminat senedi olduğunu ileri süren borçlu bu iddiayı ispatla yükümlüdür. Alacaklının yeminli beyanında senetten sonra doğan başka alacaklardan söz etmesi talil sayılmaz; ispat yükü borçluda kalır ve direnme kararı onanır.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/nakden-kayitli-bonoda-yemin-ve-talil-hgk-2025-665/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2024/345 E. , 2025/665 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ticaret Mahkemesi

SAYISI : 2023/440 E., 2023/860 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 18.01.2023 tarihli ve

2022/617 Esas, 2023/107 Karar sayılı BOZMA kararı

Taraflar arasındaki menfi tespit davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın reddine karar verilmiştir.

Kararın davacı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 6. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, İlk Derece Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar

verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkili ile davalı arasında imzalanan taşeronluk sözleşmeleri gereğince müvekkilinin Malatya ili, TOKİ 4. Bölge 491 konut ve 5. Bölge 909 konut inşaatında mekanik tesisat işlerini üstlendiğini, müvekkili tarafından yapılacak işlerin güvencesi olarak davalıya 24.09.2014 keşide ve 25.08.2015 vade tarihli 300.000,00 TL bedelli senet verildiğini, müvekkilinin sözleşmeler gereğince edimlerini ifa ettiğini ve güvence olarak verdiği senet karşılığı olan tüm işleri tamamladığını, buna rağmen davalının senedi müvekkiline geri vermeyerek haksız ve kötüniyetle Kayseri 8. İcra Müdürlüğünün 2018/8875 Esas sayılı dosyasında takibe koyduğunu, davacının takip konusu senet nedeniyle borçlu olmadığını ileri sürerek icra takibinin iptali ile müvekkilinin borçlu olmadığının tespitine, haksız ve kötüniyetle başlatılan takip nedeniyle davalının senette yazılı toplam 300.000,00 TL'nin %20'si oranında kötüniyet tazminatına mahkûm edilmesine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının takip konusu senedin teminat amacıyla verildiğine yönelik iddiasını ispatlamakla yükümlü olduğunu, zira takip konusu senedin teminat amaçlı verilmediğini, taraflar arasında imzalanan taşeronluk sözleşmelerinde takibe konu senedin teminat olarak verildiğine dair bir hüküm bulunmadığını, davacının borçlu olduğunu ve borcunu vadesinde de ödemediğini, tarafların ticari defter ve kayıtları incelendiğinde iddiaların asılsızlığının anlaşılacağını belirterek davanın reddi ile davacı aleyhine %20'den az olmamak üzere tazminata hükmedilmesini savunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 12.07.2021 tarihli ve 2018/556 Esas, 2021/680 Karar sayılı kararı ile; somut olayda davacı tarafından nakden düzenlenen senedin teminat senedi olduğunun iddia edildiği, davalının ise bu senet nedeniyle davacıdan alacaklı olduğunu ve senedin teminat senedi olmadığını savunduğu, davacıya yemin teklif etme hakkının hatırlatıldığı, bu durumda davacının talilde bulunduğu, dolayısıyla dava konusu bononun teminat olarak düzenlendiğini ve bedelsizlik iddiasını yazılı delille ispatlaması gerektiği, ancak senet üzerinde teminat kaydının bulunmadığı, senedin ödendiği ya da bedelsiz kaldığına dair yazılı delil de sunulmadığı, yemin teklifi üzerine davalının takibe dayanak senedin teminat senedi olmadığı ve davacıdan alacaklı olduğuna dair yemin ettiği, dosya kapsamına göre iddianın usulüne uygun delillerle kanıtlanamadığı, ihtiyati tedbir dolayısıyla davalının alacağını geç almasından dolayı doğan bir zararı bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine, koşulları bulunmadığından davalının tazminat isteminin reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 09.12.2021 tarihli ve 2021/1940 Esas, 2021/2121 Karar sayılı kararıyla; ispat yükü kendi üzerinde olan davacının, davaya konu bononun teminat senedi olduğunu ve bonoya dayalı icra takibinden dolayı davalıya borcu bulunmadığını geçerli ve yeterli kesin delillerle ispat edemediği, sunulan hesap mutabakatı belgesinin taraflar arasındaki alacak-borç yönünden davacı lehine kesin bir ibra belgesi vasfında olmadığı, davalı şirket yetkilisinin de usulüne uygun şekilde yemini eda ettiği, istinaf edilen kararda usul, yasa ve dosya kapsamı yönlerinden bir aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 353/1-b.1 maddesi uyarınca esastan reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 18.01.2023 tarihli ve 2022/617 Esas, 2023/107 Karar sayılı kararı ile,

"...1. Davacı, dava konusu senedin teminat senedi olduğunu, senetten doğan bir borcunun da olmadığını ileri sürmektedir.

2. Davaya konu teminat senedi olduğu iddia olunan senette "nakden" kaydı bulunmakta olup davalı tarafın savunmasını ticari ilişkiye dayandırdığı ve bu ilişki nedeniyle alacaklı olduğunu ileri sürdüğü görülmektedir.

3. Bono, bağımsız borç ikrarını içeren bir senettir. Bu nedenle bir illete bağlı olması gerekmez ve kural olarak ispat yükü senedin bedelsiz olduğunu ileri süren tarafa aittir. Ancak senette borcun nedeni "mal" ya da "nakit" olarak belirtilmişse, davacının yazılı borç sebebine dayanmaya hakkı olacağından, ispat yükü bunun aksini ileri süren tarafa ait olacaktır. Eğer taraflardan biri senet metninde yazılı kaydın doğru olmadığını söylüyorsa, buna senedin talili denmektedir. Bu anlamda talil senet metninde açıklanan düzenleme (ihdas) nedenine aykırı beyanda bulunma anlamına gelmektedir ve bu hâlde ispat yükünün kaydın aksini iddia edene ait olacağında kuşku bulunmamaktadır. Bononun üzerinde borcun sebebine yönelik bir açıklamanın bulunduğu hâlde alacaklının başka bir düzenleme sebebine dayanması bononun tek taraflı talili neticesini doğurur ve alacaklının ispat soyutluğuna ilişkin avantajı ortadan kalkar. Bu hâlde alacaklı, borçlu ile aralarında bulunan borç ilişkisine dayanak teşkil eden hukuki sebebi ve bunun geçerliliğini ispatlamak durumundadır.

4. Dosyanın incelenmesinde; yemin teklifi üzerine davalı şirket yetkilisi; " ... dava konusu 24/09/2014 keşide tarihli ve 25/08/2015 vade tarihli 300.000,00 TL bedelli senet teminat senedi

değildir, aramızdaki ticari ilişki nedeni ile davacı ... Ltd. Şti.'den dönem dönem teminat senedi alıp iade ettiğimiz oldu, eksik imalatların yetkilisi olduğum şirket tarafından yapılması, SGK primlerinin ödenmesi, işçi borçlarının ödenmesi gibi dava konusu edilen 300.000,00 TL bedelli senet alacağı dışında davacıdan daha başka alacaklarımız da vardır, ancak davacı şirketin ödeme gücü olmadığından bu alacaklarımızı tahsil etme imkanımız bulunmamaktadır, ben dosyadaki 27/04/2018 tarihli hesap mutabakatını şuan çok net hatırlamıyorum ama davacı şirketle zaman zaman hesap mutabakatı yapıyoruz ancak hesap mutabakatından sonra alacağımız doğmuştur ki bu nedenle davacıdan alacaklıyız" şeklindeki beyanı ile senedin teminat senedi olmadığını ve bahsedilen mutabakat zaptını hatırlayamadığını belirtmiş ise de hesap mutabakatından sonra ticari ilişkiden kaynaklı alacakları doğmuş olduğunu ileri sürmesi karşısında senedin ihdas nedenini talil ederek tek taraflı değiştirmek suretiyle ispat külfetini üzerine almış durumdadır. İspat külfeti hususu dikkate alınarak aralarındaki ticari ilişki ve alacak/borç durumu değerlendirilmek suretiyle karar verilmesi gerekirken bu husus gözden kaçırılarak davanın reddine karar verilmesi doğru olmamış, hükmün bozulması gerekmiştir...” gerekçesiyle karar oy çokluğuyla bozulmuştur.

B. İlk Derece Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; önceki karar gerekçesi yanında, senedi önce davacı tarafın talil ettiği, ancak senedin teminat senedi olduğunu ispatlayamadığı, davalıya yemin teklif edildiği, davalı şirket yetkilisinin dava konusu bononun teminat senedi olmadığını kesin olarak beyan ettikten sonra aralarında başka alacakların olduğunu, ancak o alacaklarını da tahsil edemediğini, en son hesap mutabakatında da alacaklı olduklarını belirttiği, davalı tarafın yemin beyanında asla senedin talilinin söz konusu olmadığı, tam tersine dava konusu senetten sonraki alacaklarından ve bunları tahsil edemediklerinden bahsedildiği, bir an için yaptırılan yemin sırasında davalı şirket yetkilisinin senedin ihdas nedenini talil ettiği kabul edilecek olursa; dava konusu senedin üzerinde “nakden” kaydı yazdığı hâlde davacının takibe konu edilen bu senedin teminat senedi olduğunu ve teminat özelliğinin kalmadığını, borcu bulunmadığını ileri sürerek eldeki davayı açtığı, bu durumda senedin ihdas nedeninin her iki tarafça talil edilmiş olduğu, başka bir anlatımla Yargıtay bozma ilâmındaki kabule göre de somut olayda çift taraflı talilin söz konusu olduğu, bonodaki bedel kaydının her iki tarafça talil edilmesi hâlinde ispat yükünün borçlu üzerinde olduğu, bu durumda ispat yükünün yer değiştirmeyeceği, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 190. maddesinin 2. fıkrası ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (TMK) 6. maddesi uyarınca borçlunun bononun bedelsiz olduğunu ispat etmesi gerektiği, somut olayda ispat külfetinin davacıda olduğu gözetilmeden davalıya yükletilmesinin yasaya ve yerleşik Yargıtay uygulamalarına aykırı olacağı gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen direnme kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili; dava konusu bononun teminat senedi olarak verildiğini, mahkemenin davacının senedin ödendiğine ya da bedelsiz kaldığına dair yazılı delil sunmadığı şeklindeki gerekçesinin kabul edilemeyeceğini, zira müvekkili tarafından dosyaya sunulan 27.04.2018 tarihli hesaplaşma mutabakatında tarafların karşılıklı olarak borçlarının kalmadığının belli olduğunu, bu belgenin yazılı delil niteliğinde olduğunu ve müvekkilinin iddialarını desteklediğini, mahkeme tarafından 27.04.2018 tarihli hesaplaşma mutabakatının neden dikkate alınmadığının karardan anlaşılamadığını, istinaf incelemesi sırasında mutabakat metinlerinin kesin bir ibra belgesi vasfında olmadığına dair değerlendirmenin hatalı olduğunu, senette yazılı olan 25.08.2015 vade tarihinden yaklaşık üç yıl sonra 27.04.2018 tarihinde imzalanan hesaplaşma mutabakat formu ile müvekkili şirketin davalıya hiçbir borcunun kalmadığının belli olduğunu, ispat külfeti üzerinde olan davalının alacaklı olduğunu ispatlaması gerektiğini, davalı şirket yetkilisinin yemin beyanının çelişkiler içerdiğini ve müvekkilinin yemini kabul etmediğini, davalının cevap dilekçesinde borç verdiğini savunduğunu, yargılama aşamasında SGK prim borcu ve işçi alacaklarını bahane ettiğini, yemin metninde ise mutabakattan sonra doğan bir alacak olduğunu beyan ettiğini belirterek direnme kararının bozulmasını talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olayda davalının yeminli beyanında dava konusu senedin ihdas nedenini talil edip etmediği, buradan varılacak sonuca göre ispat külfetinin davacı tarafa mı yoksa davalı tarafa mı ait olduğu noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

1. 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanunu’nun 72. maddesi.

2. 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 776 vd. maddeleri.

2. Değerlendirme

1. Dava menfi tespit istemine ilişkin olup menfi tespit davaları davalı tarafından varlığı iddia edilen bir hukuki ilişkinin mevcut olmadığının (yok olduğunun) tespiti için açılan dava olarak tanımlanır (doktrindeki bir esere atıf).

2. Menfi tespit davası, 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanunu’nun (İİK) 72. maddesinde düzenlenmiştir. Bu maddeye göre, borçlu, icra takibinden önce veya takip sırasında ya da icra takibinden sonra borçlu bulunmadığını ispat için menfi tespit davası açabilir. Bu dava maddi hukuk ve usul hukuku bakımından genel hükümlere dayalıdır ve normal bir hukuk davası olarak açılır.

3. Diğer bir deyişle; kendisine karşı icra takibi yapılmış olan borçlu, ödeme emrine itiraz edilmemiş veya itiraz edilmiş olmakla birlikte yerinde görülmemiş olması sebebiyle icra takibi kesinleşse dahi maddi hukuk bakımından borçlu olmadığını ileri sürebilir. Bunun için, takip devam ederken alacaklıya karşı menfi tespit davası açabileceği gibi böyle bir menfi tespit davası açmamış ve borcu cebri icra tehdidi altında ödemiş ise ödemiş olduğu paranın kendisine verilmesi için alacaklıya karşı istirdat davası açabilir (doktrindeki bir esere atıf).

4. Menfi tespit davasında ispat yükü, kural olarak davalı alacaklıya düşer. Davacı (borçlu), davalının (alacaklının) varlığını iddia ettiği hukuki ilişkiyi (meselâ borcu) sadece inkâr etmekle yetinmekte ise, yani bu hukuki ilişkinin (borcun) hiç doğmadığını ileri sürmekte ise ispat yükü davalıdadır. Çünkü hukuki ilişkinin (borcun) varlığını iddia eden davalıdır ve HMK'nın 190, TMK'nın 6. maddesi gereği ispat yükü iddia sahibine düşer.

5. Fakat, menfi tespit davasını açan davacı borçlu, davalının varlığını iddia ettiği hukuki ilişkinin hiç doğmadığını iddia etmeyip bilakis bu ilişkinin doğduğunu bildirerek başka bir nedenle hukuki ilişkinin geçersiz olduğunu veya son bulduğunu ileri sürmekte ise bu iddiayı ispat yükü davacıya düşer. Örneğin; alacaklının dayandığı senedin karşılıksız olduğunu ispat yükü davacı borçludadır. Bunun gibi menfi tespit davasında davacının, davalının iddia ettiği alacağın ödeme, ibra ve takas gibi bir nedenle son bulduğunu ileri sürmesi hâlinde de ispat yükünün davacı üzerinde olduğu açıktır.

6. Somut olayda menfi tespit talebi kambiyo senetlerine dayalı olduğundan gelinen aşamada kambiyo senedi ve bononun hukuki niteliğine değinmekte fayda vardır.

7. Bütün mücerret alacaklarda olduğu gibi kambiyo senedi alacağı da kural olarak uygun bir asıl borç ilişkisine, bir illî ilişkiye dayanır. Bir kambiyo senedi düzenleyip veren ve bu senedi alan herkes, bütün hukuki işlemlerin yapılmasına temel teşkil eden bir amaca ulaşmak istemektedir.

8. Bununla birlikte kambiyo senedinden kaynaklanan talebin geçerliliği, temel ilişkiden kaynaklanan temel talebin ve bununla ilgili olarak taraflar arasında varılmış amaca ilişkin mutabakatın geçerliliğinden tamamen bağımsızdır. Kambiyo senedinden doğan talep hakkına kambiyo hukuku, temel talebe ise bu talebin ait olduğu hukuk kuralları uygulanır.

9. Nitekim bono da ödeme vaadi niteliğinde bir kambiyo senedi olup bağımsız borç ikrarını içerir.

10. Bonoda şekil şartları TTK'nın 776. maddesinde sayılmıştır. Bunlar; “Bono” ya da “Emre Muharrer Senet” ibaresi, kayıtsız şartsız bir bedel ödeme vaadi, vade, ödeme yeri, lehtar, keşide yeri ve tarihi, keşidecinin imzasıdır. Zorunlu şartlardan biri eksik olduğu takdirde, senedin bono niteliği kaybolur. Bunlardan vade ve ödeme yeri esaslı şekil şartlarından değildir. Sayılan zorunlu şekil şartlarının yanında seçimlik şartlar da vardır. Bonoya isteğe bağlı olarak faiz, yetkili mahkeme yahut bedelin nakden ya da malen alındığı kayıtları da konabilir.

11. Bedel kaydı belirtildiği üzere bononun zorunlu olmayan, ihtiyari unsurlarından biridir ve bu kayıt, keşidecinin (borçlunun), senedin lehtarından (alacaklıdan) karşı edayı aldığını ispata yarar.

12. Aslında kambiyo senetleri illetten mücerret olduğu için bu kayıtların kambiyo hukukunda tek başına bir anlamı olmaz, karşı edimin elde edilip edilmediği de önem taşımaz. Bedel kayıtları daha çok keşideci ile lehtar arasındaki iç ilişki yönünden ve ispat konusunda önem taşır. Kişisel def'i nedenlerinin varlığının kanıtlanmasını kolaylaştırır.

13. Sözü edilen kayıtlar özellikle ispat hukuku açısından ilgilileri bağlayıcı niteliktedir. Bedel kaydı içeren bononun lehtarı, artık senedin “kayıtsız ve koşulsuz bir borç ikrarı olduğu” yolundaki soyutluk kuralına dayanamayacaktır.

14. Borç ikrarını içeren bir belge aleyhine elbette kanıt sunulabilir. Ancak; ikrar borcun nedenini içeriyorsa, sadece bu nedenin gerçekleşmediğinin kanıtlanması gerektiği gözden kaçırılmamalıdır (12.04.1933 tarihli ve 1933/30-6 sayılı YİBK kararı).

15. Borçlunun, temel borç ilişkisinden dolayı herhangi bir nedenle sorumlu tutulamayacağını ileri sürerek açtığı menfi tespit davası, öğreti ve uygulamada bedelsizliğe dayalı menfi tespit davası olarak adlandırılmaktadır. Bedelsizlik ise, bir kambiyo senedinin ihdasına neden olan temel alacağın herhangi bir nedenle mevcut olmamasıdır. Başka bir ifadeyle bir kambiyo taahhüdünün temel alacağı geçersizse ya da sona ermişse, o kambiyo taahhüdü bedelsiz demektir.

16. Bedelsizlik iddiası, TTK'nın 687. maddesi anlamında bir kişisel def'i olduğundan düzenleyen tarafından kural olarak ancak senet lehtarına karşı ileri sürülebilir. Ayrıca düzenleyen, senet lehtarına karşı senedin bedelsizliğini ispat ettikten sonra, hamilin senedi bilerek kendi zararına devraldığını kanıtlamak şartıyla hamile karşı da bedelsizlik def'ini ileri sürebilir.

17. Bedelsizliğe dayalı menfi tespit davasının yasal dayanağı TBK'nın 77 vd. maddelerinde düzenlenen sebepsiz zenginleşmedir. Zira kambiyo senetlerinde geçerli olan mücerretlik (soyutluk) ilkesi gereğince, temel alacağın mevcut olmaması veya geçersiz olması, kambiyo senedinin hükümsüzlüğü sonucunu doğurmamakta; buna karşılık temel ilişkideki sakatlık, kambiyo borçlusuna, borçlu olmadığının tespitiyle birlikte alacaklıya karşı sebepsiz zenginleşme def'ini dermeyan etme hakkını vermektedir.

18. Bonoda bedelsizlik iddiası ileri sürüldüğünde kural olarak ispat yükü senedin bedelsiz olduğunu ileri süren tarafa aittir. Ancak senette borcun nedeni "mal" ya da "nakit" olarak belirtilmişse, davacının yazılı borç sebebine dayanmaya hakkı olacağından, ispat yükü bunun aksini ileri süren tarafa ait olacaktır. Eğer taraflardan biri senet metninde yazılı kaydın doğru olmadığını söylüyorsa, buna senedin talili denmektedir. Bu anlamda talil, senet metninde açıklanan düzenleme (ihdas) nedenine aykırı beyanda bulunma anlamına gelmektedir ve bu hâlde ispat yükünün kaydın aksini iddia edene ait olacağında kuşku bulunmamaktadır (Hukuk Genel Kurulunun 05.02.2019 tarihli ve 2017/(19)11-821 Esas, 2019/58 Karar sayılı kararı).

19. Nitekim aynı ilkeler Hukuk Genel Kurulunun 25.06.2025 tarihli ve 2024/11-121 Esas, 2025/390 Karar sayılı kararında da aynen benimsenmiştir.

20. Yapılan tüm bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; taraflar arasında imzalanan sözleşmeler kapsamında davacı tarafından davalıya verilen ve üzerinde "nakden" kaydı bulunan bononun önce davacı tarafından "teminat senedi" olduğu iddiasıyla talil edildiği, ancak senedin teminat senedi olduğunun ispatlanamadığı görülmektedir.

21. Senedin teminat senedi olduğunu ispatlayamayan davacı, davalıya yemin teklif etmiş, davalı şirket yetkilisi yeminli beyanında dava konusu bononun teminat senedi olmadığını kesin olarak ifade ettikten sonra aralarında başka alacakların olduğunu, ancak o alacaklarını da tahsil edemediğini, en son hesap mutabakatında da alacaklı olduklarını belirtmiştir.

22. Bu durumda davalı tarafın yeminli beyanında asla senedin ihdas nedenini değiştirecek şekilde talilde bulunulmadığı, tam tersine dava konusu senetten sonraki alacaklarından ve bunları tahsil

edemediklerinden bahsedilerek açıklama yapıldığı anlaşıldığından, ispat yükü davacı üzerinde olup, mahkemece davacının iddiasını ispatlayamadığı gerekçesiyle davanın reddine yönelik verilen direnme kararı doğrudur.

23. Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında, davalının yeminli beyanında senedin ihdas nedenini talil ederek tek taraflı değiştirmek suretiyle ispat külfetini üzerine aldığı, dolayısıyla ispat yükünün davalıya ait olduğu gerekçesiyle kararın bozulması gerektiği görüşü ileri sürülmüş ise de, bu görüş yukarıda açıklanan nedenlerle Kurul çoğunluğu tarafından benimsenmemiştir.

24. Hâl böyle olunca İlk Derece Mahkemesince verilen direnme kararı onanmalıdır.

VII. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davacı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile direnme kararının yukarıda açıklanan gerekçe ile ONANMASINA ,

Harç peşin alındığından harç alınmasına yer olmadığına,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, karardan bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

22.10.2025 tarihinde oy çokluğuyla kesin olarak karar verildi.